

योषो सूर्य किरणस्य तीव्रत्वे कारणम् सू० सि० उक्तं यथा
“मेघादौ देवभागस्थे देवानां याति दर्शनम् । अमु-
राणां तुलादौ तु सूर्यस्तद्भागसञ्चरः” सू० ।

“जम्बुद्वीपलघुसप्तद्वयसन्धौ परिधिदत्तं भूगोलमध्ये तत्त्व-
मस्यत्वेणाकाशे दत्तं विषुवदृत्तं तत् क्रान्तिदत्तं षड्भान्तरेण
स्थानद्वये लग्नं तन्मेघतुलास्थानं प्रवहवायुना विषुवदृत्त-
भागं भ्रमति मेघस्थानात् कर्कादिस्थानं विषुवदृत्ताच्चतु-
र्विंशत्यंशान्तर उत्तरतः, मकरादिस्थानं विषुवदृत्ता-
च्चतुर्विंशत्यंशान्तरे दक्षिणतः, तत् स्वस्थाने प्रवहवायुना
भ्रमति । एवं क्रान्तिदत्तप्रदेशाः स्वस्थाने प्रवहवायुना
भ्रमन्ति । तत्र मेघादौ देवभागस्थः “जम्बुद्वीपं च देवानां
देवासुरविभागश्चदिति” पूर्वोक्तेः । तत्त्वम्भा मेघादिक-
न्यानां राशय उत्तरगोलः । तत्रस्थः सूर्यो मेघादौ मे-
घादिप्रदेशे देवानां मेरोरुत्तरायणवर्तिनां दर्शनं षण्मासा-
नन्तरं प्रथमदर्शनं याति गच्छति प्राप्नोतीत्यर्थः विषुवदृत्तस्य
तत्त्वजितजत्वात् । एवं दैत्यानां मेरोर्दक्षिणायणवर्तिना-
मित्यसुराणामित्युक्तेनैवोक्तम् । तद्भागसञ्चरो दैवभागे
सप्तद्रादिदक्षिणविभागस्थस्तुलादिमीनानां राशयो दक्षिण-
गोलस्तत्र सञ्चरो गमनं यत्स्थले तादृशः सूर्यस्तुलादिप्रदेशे
तुकराददर्शनानन्तरं प्रथमदर्शनं प्राप्नोतीत्यर्थः तेषामपि
विषुवदृत्तजितजत्वात् । अथ प्रसङ्गादुयोषो तीव्रकरः
इत्याद्यधोक्तप्रसङ्गोत्तरमाह” रङ्गनाम् ।

“अत्यासन्नतया तेन योषो तीव्रकरा रवेः । देवभागेऽ-
सुराणां तु हेमन्ते मन्दताऽन्यथा” सू० सि० ।

“तेन—उत्तरदक्षिणगोलयोः सूर्यस्योत्तरदक्षिणसञ्चार-
रूपकारणेनेत्यर्थः । देवभागे जम्बुद्वीपे अत्यासन्नतया
सूर्यस्यात्यन्तनिकटत्वेन योषो योषतौ सूर्यस्य तेजो-
गोलकस्य किरणालोचनां अत्युष्णाः, असुराणां देवभाग
इत्यस्यासन्नतया भाग इत्यस्य समन्वयाद्दैत्यानां भागे सप्त-
द्रादिदक्षिणपदेशे हेमन्ते हेमन्ततौ तुकरात् अन्यथा
सूर्यस्य दूरत्वेन मन्दता किरणानामत्युष्णताभावः ।
देवभागे हेमन्ततौ करणां मन्दता । अतएव तत्र
गीताधिक्यं च । तथाच देवभागे दक्षिणगोले सूर्यस्य
दूरस्थत्वमुत्तरगोले निकटस्थत्वं मध्याह्ने नतांगानां
क्रमेणाधिकास्तत्वादिति भावः” रं० ना० ।

इतत्कालभये जप्ताणि पु० इति त्रि० सेदि०

ग्रीष्मजा स्त्री ग्रीष्मे जायते जन-ड । (लोणा आता)

। कवल्याम् २ नवमक्षत्राश्च यद्वचः । २ ग्रीष्मजातमात्रे त्रि०

ग्रीष्मधान्य न० ग्रीष्मे जातं तत्कालभवं धान्यम् ।
धान्यभेदे (बोरो) “ग्रीष्मधान्यजननोऽत्र राक्षसः”
ह० स० ८८० । वर्षभेदफलोक्तौ [राजनि० ।

ग्रीष्मपुष्पी स्त्री ग्रीष्मे पुष्पं यस्याः डीप् । कृष्णपुष्पवत्ते ।
ग्रीष्मभवा स्त्री ग्रीष्मे भवति भू-वच् । १ नवमक्षिकायाम्
रत्नमाला । २ ग्रीष्मजातमात्रे त्रि० । [स्वार्थे क तत्पार्थे ।
ग्रीष्मसुन्दर पु० ७० । (निभः) शाकभेदे । राजनि० ।
ग्रीष्महाम न० योष्मे हासोविकाशोऽस्य । इन्द्रतले ।
(बुडिरसुता) तस्य किर्यात योष्मे उड्डीयमानत्वात्
इन्द्रतलतल्यत्वात्तथात्वम् ।

ग्रीष्मी स्त्री योष्मः कालः कारणत्वेनास्त्यस्य अच् गौरा-
डीप् । नवमक्षिकायां राजनि० ।

ग्रीष्मोज्जवा स्त्री योष्मे काले उज्ज्वति उद+भू-वच् ।
१ नवमक्षिकायां राजनि० २ ग्रीष्मजातमात्रे त्रि० ।

यु च चौथे गतौ च भा० पर० सक० सेट् । योचति इति
अयुच् अयोचीत् । जुयोच । उदिच् युचित्वा-
यत्ता । द्वौ वेत्कत्वात् निष्ठायां नेट् पुक्तः ।

यैव त्रि० ग्रीवायां भवः शरीरावयवत्वात् यति प्राप्ते “यो-
वाभ्योऽण् च” पा० अण् । योवाभवे “नाक्षसह करिषां
गृव” लिपदीच्छेदिनामपि रघुः ।

यैवेद्य त्रि० ग्रीवायां भवः “ग्रीवाभ्योऽण् च” पा० चात् ढञ् ।
योवाभवे “सरलासक्तमातङ्गयैवेद्यस्तु रितत्त्विसाम्” रघुः ।

यैवेद्यक न० ग्रीवायां बद्धः अलङ्कारः “कुलकुलिग्रीवाभ्यः
श्रावणहारेण” पा० ढकञ् । ग्रीवावद्धे अलङ्कारभेदे
(कण्ठी) “अस्माकं सखि । वाससो न रुचिरे गृभेद्यकं
नोज्ज्वलम्” सः० ८० ।

यैव्य त्रि० ग्रीवायां भवः वेदे अय् । योवाभवे । “सप्त-
चयाः सप्ततिः संयन्ति यैव्या अभि” अय० ६।२५।२।

ग्रीष्मी स्त्री योष्मे ऋतौ भवः पक्षे ऋत्वण् डीप् । १ नवमक्षि-
कायाम् त्रिका० २ ग्रीष्मं सुस्वन्विनि त्रि० योष्म जप्ता
तस्येदम् उत्सा० अण् । ३ जप्तासुस्वन्विनि त्रि० उभ-
यतः क्लियां डीप् ।

ग्रीष्मक त्रि० योष्मे ऋतौ भवः “योष्मवसन्ताभ्यामन्यतर-
स्यास” पा० पक्षे बुञ् । ग्रीष्मर्तुभवे “ग्रीष्मकधान्यं
कुरुते शमर्षसुभयोपयोग्यञ्च” ह० स० ४४० “कुरुते पुष्पाति
च ग्रीष्मकम्” ६८० । उभयत्र ग्रीष्मकमित्यपवादः
भवार्थे ढञोऽपिधानात् तदधीते वेदेत्यधिकारे एव
वसन्ता० ढञो विधानात् भवार्थे बुञोऽपिधानात् ।